

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/88/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010389
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2023:4622010389.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, samosudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovou, v trestnej veci obžalovaného S. K., narodeného XX.XX.XXXX v Y., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 13.02.2023, takto

rozhodol:

obžalovaný
S. K., narodený XX.XX.XXXX v Y.,
trvale bytom E. XXXX/XX, Y.,

sa uznáva vinným, že:

od mesiaca marec 2020 až do dňa 18.11.2021 v spoločnej domácnosti v Tovarníkoch na ul. V. XXX/ X spôsobil svojej družke F. X. a maloletým deťom K.L., nar. XX.XX.XXXX a S.P., nar. XX.XX.XXXX psychické utrpenie tým, že pod vplyvom alkoholu im vulgárne nadával, kričal na nich, ponižoval ich, že sú neschopní psychopati, svojím nervóznym a agresívnym správaním im spôsobil stres a strach, búchal päťou po stole a všetkým, čo mu prišlo pod ruku, skrinkami, dverami, mikrovlnkou, chladničkou, rozbil dvere, i voči mal. K.L., nar. XX.XX.XXXX vyvolával bezdôvodné hádky, vravel mu, že ho neznáša, slovne na neho útočil, provokoval ho, hovoril mu, že je neschopný, že nič nevie, že nemá kamarátov ani v škole, slovne sa mu vyhrážal, že mu ublíži, pod vplyvom alkoholu začal do maloletého K.L., nar. XX.XX.XXXX strkať, vyhrážal sa, že zavolá políciu, pričom zo strachu sa maloletý aj s bratom S.P., nar. XX.XX.XXXX skrývali v byte, následkom čoho F. X. musela obe deti chrániť tak, že ich zatvárala do izby, na Vianoce sa všetci museli zatvoriť v spálni, otváral im dvere na izbe, nedal im pokoj, pýtal peniaze, pričom následkom takéhoto konania sa u poškodenej F. X. rozvinula úzkostná reaktívna symptomatika - adaptačná porucha, mal. K.L.P., nar. XX.XX.XXXX trpel úzkostnou symptomatikou s narušením bežného denného fungovania, prítomnosť strachu, napätia, porušenia spánku, zhoršenie školských výsledkov, čo zodpovedá adaptačnej poruche, u mal. S.P., nar. XX.XX.XXXX ako následok konania obžalovaného bola prítomná úzkostná symptomatika s narušením bežného denného fungovania prítomnosť strachu, napätia a obáv,

t e d a :

blízkej osobe spôsobil psychické utrpenie ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním a iným správaním, ktoré ohrozuje jej psychické zdravie, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách,

t ý m s p á c h a l :

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, nezistenej prirážajúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona, § 49 odsek 1 Trestného zákona, výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a určuje probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ktorého kontrolu vykonajú na základe žiadosti probačného a mediačného úradníka, príslušníci Policajného zboru.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno h) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku, alebo inému výchovnému programu.

o d ô v o d n e n i e :

Námestníčka okresnej prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany podala dňa 27.09.2022 na Okresný súd Topoľčany obžalobu sp. zn. Pv 509/21/4406-42 na obžalovaného S. K. (ďalej len obžalovaný) pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní súd umožnil obžalovanému urobiť niektoré z vyhlásení podľa 257 Trestného poriadku, pričom obžalovaný neurobil žiadne, z tam upravených, vyhlásení. Na základe uvedenej skutočnosti bolo na hlavnom pojednávaní vykonané kontradiktórne dokazovanie a to výsluchom obžalovaného, svedkyne poškodenej F. X., podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku v spojení s § 135 odsek 2 - 4 Trestného poriadku bol na hlavnom pojednávaní prehratý obrazový záznam z výsluchu maloletých svedkov S.P. zo dňa XX.XX.XXXX a maloletého K.L.P. zo dňa XX.XX.XXXX. Postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedka I. X. zo dňa 30.08.2022 a postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku boli prečítané závery znaleckých posudkov znalcov MUDr. Y. N., K.. S. K., S.. N. X., S.. Z. S. a zároveň boli podľa § 269 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítané listinné dôkazy.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že skutok v skutkovej vete obžaloby je žalovaný o rok dlhšie, nakoľko on sa vrátil z prvého protialkoholického liečenia vo I. L. vo februári 2020 a nastupoval naň v decembri 2019. Poprel, že by poškodených týral, mal však problémy s alkoholom, čo mu veľmi menilo charakter a boli potom zbytočné konflikty medzi ním a poškodenou. Podľa obžalovaného je nezmysel, že by sa deti skrývali pod posteľ, pretože ani pod jednu z postelí, ktoré deti majú, sa skrýť nedá. Zároveň nie je pravda, že sa pred ním museli poškodení zamykať v izbe, nakoľko odkedy sa narodil maloletý S. tak kľúče od dverí v byte sa zobrali a nikde sa u nich nezamykalo. Mal určité konflikty s maloletým K.L.P., ktorý sa začal správať odmietavo po návrate od otca. Podľa obžalovaného s poškodenou spolu žili normálne, a aj o maloletého K. sa staral od jeho 3 rokov. Až posledné 2 roky boli také, že alkohol nemal pod kontrolou, a preto aj následne išiel dobrovoľne na liečenie do K.. Nikdy nikoho nenapadol a

veľmi ho trápi, čo sa stalo v období, keď požíval alkohol. Po návrate z prvého liečenia vo I. L. abstinovail pár týždňov, následne začali hádky a všetko to eskalovalo v novembri 2020. Obžalovaný pripustil, že pod vplyvom alkoholu niekedy nadával poškodeným, nie však vulgárne, takéto výrazy nepoužíva. Obžalovaný zároveň poprel, že by maloletému K. povedal, že ho chytí za krk. Potvrdil, že buchol do komody a do dverí. Nehodil misku do televízora, to je nezmysel, nakoľko televízor rozbil maloletý K., keď hodil misku. Nie je pravda, že by poškodeným odopieral spánok, môže byť, že deti iba počuli, keď sa s poškodenou hádali. Rovnako poprel, že by poškodeným otváral dvere, naopak, on ich zatváral, aby nepočuli hádky. Od júna 2020 konzumoval alkohol denne a odvtedy začali konflikty, ktoré uvádzal, mával aj fyzické abstinénčné príznaky, bol veľmi precitlivený a všetko mu vadilo. Následne obžalovaný pripustil, že týmto spôsobom nadával, avšak iba poškodenej a to, keď bol pod vplyvom alkoholu. Od mája 2022 abstinuje, je zamestnaný, počas voľného času navštevuje poškodenú aj s deťmi, stará sa o nich, vozíva ich autom, finančne ich podporuje, robí im aj nákupy, boli na výlete, snažia sa dať rodinu z novu dohromady. Dvakrát do týždňa navštevuje anonymný klub alkoholikov v Y.. V súčasnosti trávia čas s poškodenou a s deťmi ako rodina. Je mu veľmi ľúto, čo sa stalo a pokiaľ by nemal problémy s alkoholom, tak by vôbec nemali ani tieto problémy.

Svedkyňa poškodená F. X. na hlavnom pojednávaní uviedla, že uviedla, že vo svojej výpovedi sa pomýlila o jeden rok, a teda rok 2019, ktorý je uvádzaný aj v obžalobe, nie je správny a mal byť uvedený rok 2020, kedy sa začal alkohol v ich domácnosti objavovať. Spolužitie s obžalovaným bolo spočiatku veľmi dobré, mali pekný vzťah, pomáhali si, obžalovaný bol starostlivý otec. Okolo roku 2020 sa začalo stávať, že obžalovaný prišiel z práce alebo z nákupu iný, siahol po alkohole, ale v tom období nerobil doma cirkusy. Vyhrotilo sa to v lete 2021, keď mali finančné problémy a obžalovaný mal aj problémy v práci, a tieto prenášal do rodiny a riešil to alkoholom. Postupne začal do ich domácnosti zasahovať alkohol častejšie, začali hádky, napätie a stres, preto sa pred letom 2021 dohodli, že obžalovaný z domácnosti odíde a skúsia to načas sami, kým on nepôjde na liečenie. Obžalovaný odišiel cca na mesiac a v lete, keď sa to začalo ukludňovať, mu navrhla, aby sa vrátil a aby to začali spoločne prekonávať. Avšak v septembri 2021 ako deti nastúpili do školy a ona do práce, sa to začalo naspäť vyhrocovať. Zase nastúpil alkohol, na častej báze boli streasy v rodine a deti to začali znovu pociťovať. Boli medzi nimi hádky, stalo sa, že obžalovaný buchol do mikrovlnky, skrine, dverí, avšak snažili sa deti do ich problémov nezapájať. Alkohol však menil osobnosť obžalovaného aj jeho správanie, a ani ona ani deti na to neboli zvyknutí. Z prvého protialkoholického liečenia sa obžalovaný vrátil v marci 2020, potom sa stalo, že si vypil, ale nebol agresívny. Stalo sa, že obžalovaný buchol dverami prudko, rozbil dvere, ktoré sú z papiera, rozbil komoru, lebo zasekol šuflík, raz mikrovlnku. Rovnako podľa poškodenej sa stalo, že keď mal vypité a bola na stole misa a niečo sa rozprávali, urobil taký ťah rukou, že zhodil misu zo stola, nakoľko ju ona ale zachytila, tak táto nenarazila do televízora. Na Silvestra 2020 mal obžalovaný vypité, a keď si chceli ísť ľahnúť, chodil za nimi do izby, násilie tam však nebolo. On za nimi iba chodil, prihováral sa im, keď mu povedala ale, že chcú ísť spať a mať ľud, tak to potom skončilo. Ona sa deti snažila zatvoriť do izby tak, že im povedala, aby sa išli hrať, aby nevníмали obžalovaného, keď bol pod vplyvom alkoholu, lebo ho mali radi. Trestné oznámenie podala v októbri 2021, keď sa to začalo v domácnosti vyhrocovať krikom, hádkou a syn K. sa začal medzi ňu a obžalovaného stavať. Zobrala preto deti von z bytu, aby sa ukludnili, obžalovaný za nimi prišiel, do toho sa priplietla suseda, kričalo sa, zvyšoval sa hlas, deti plakali a boli vystresované. Poškodená odišla k susede a odtiaľ zavolaala políciu.

Z výsluchu maloletého S.P. zo dňa 19.11.2021 vyplýva, že keď bol obžalovaný opitý, vyrýval do nich, začal ich napomínať, napr. ak nemali obuté papuče, potom vznikla hádka, obžalovaný sa hádal s jeho bratom - poškodeným K. a museli sa pred obžalovaným skrývať, pretože sa ho báli, nakoľko bol opitý. Aj matka (poškodená) sa vtedy hádala s obžalovaným, nevie však, o čom sa hádali. Obžalovaný aj sotil jeho brata (poškodeného K.L.P.), chytil ho za krk. Maloletý poškodený S. poprel, že by ich obžalovaný budil zo sna, niekedy večer však bol aj cirkus, keď sa obžalovaný hádal s matkou.

Z výsluchu maloletého K.L.P. zo dňa 19.11.2021 vyplýva, že problémy v domácnosti nastali, keď obžalovaný začal požívať alkohol. Vtedy začal do mamy (poškodenej) rýpať, hrešiť jej, vyvolával hádky za rôzne maličkosti ako napríklad, keď rozliat svedok - poškodený tuš. Aj do neho samého obžalovaný rýpal pod vplyvom alkoholu, všetko mu na ňom vadilo, stále ho upozorňoval. On sa vtedy radšej do toho nestará resp. sa nestará ani keď sa začne hádať obžalovaný s poškodenou, nakoľko potom by obžalovaný išiel do neho, začal by ho strkať a on (poškodený) sa strašne bojí obžalovaného. Počul ako obžalovaný na jeho adresu povedal, že „keď ho raz chytím, tak mu dolámem ten krk a tak, že skape a takéto veci“. Keď bol obžalovaný opitý, tak buchol do stola a rozbil aj dvere. Keď je obžalovaný pod

vplyvom alkoholu a sedí v izbe, vykrikuje napríklad, alebo búcha do stola, tak vtedy sa oni aj s bratom a matkou zavrú do izby a sú ticho.

Z prečítaného výsluchu svedka I. X. zo dňa 30.08.2022 vyplýva, že nebol očitým svedkom žiadnych násilných udalostí, ani hádok medzi poškodenými a obžalovaným, keďže s nimi nebýva v spoločnej domácnosti a o týchto skutočnostiach nemá žiadnu vedomosť.

Zo záverov znaleckého posudku S.. Y. N., znalkyne z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria č. 13/2022 zo dňa 15.03.2022 vyplýva, že u poškodenej F. X. sa v čase skutku rozvinula úzkostná reaktívna symptomatika, ako následok konania jej partnera za spolupodielu jej osobnostnej dispozície, ktorá napĺňa diagnostické kritériá Adaptačnej poruchy. V súčasnosti (v čase vyšetrenia znalkyňou) však táto symptomatika odznela a menovaná netrpí duševnou poruchou v súvislosti s vyšetrovaným skutkom.

U maloletého poškod. K.L.P. bola v čase skutku prítomná úzkostná symptomatika s narušením bežného denného fungovania, prítomnosť strachu, napätia, porušenia spánku, zhoršenia školských výsledkov, čo zodpovedá Adaptačnej poruche. Pri aktuálnom psychiatrickom znaleckom vyšetrení už uvedená symptomatológia prítomná nebola.

Vo vzťahu k maloletému poškodenému S.P. znalkyňa uviedla, že v čase skutku bola u neho prítomná úzkostná symptomatika s narušením bežného denného fungovania, prítomnosť strachu, napätia a obáv, čo napĺňa kritéria pre Adaptačnú poruchu ako reakciu na exogénnu záťaž, ktorá pri separácii od konania obžalovaného spontánne odoznela a v súčasnosti už v klinickom psychiatrickom obraze prítomná nie je. Ani u jedného z poškodených nebola znaleckým vyšetrením preukázaná prítomnosť príznakov poukazujúcich na posttraumatickú stresovú poruchu a maloletí poškodení ani nejavia aktuálne známky inej duševnej poruchy vzniknutej v súvislosti s vyšetrovaným skutkom. Ani u jedného z poškodených nie je možné exaktne ohraničiť trvanie adaptačnej poruchy, ktorá u nich vznikla v príčinnej súvislosti s vyšetrovaným skutkom. K rozvoju došlo postupne v období od eskalácie domácich konfliktov, teda približne od roku 2019 a k pozvoľnému ústupu po novembri 2021, kedy obžalovaný už s poškodenými nežil v spoločnej domácnosti. Zároveň znalkyňa u všetkých troch poškodených konštatovala, že v čase skutku u nich došlo v dôsledku správania obžalovaného k rozvoju adaptačnej poruchy, ktorá ovplyvnila ich bežný spôsob života. Táto porucha však už odoznela a konanie obžalovaného nezanechalo trvalé následky na ich psychickom zdraví. Nakoľko u poškodených došlo v súvislosti s predmetným skutkom iba ku vzniku reaktívnej duševnej poruchy, ktorá už odoznela, nie je predpoklad, že by konanie obžalovaného spôsobilo trvalejšiu ujmu v zmysle trvalých osobnostných zmien poškodených.

Zo znaleckého posudku K.. S. K., znalkyne z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých, Klinická psychológia detí a Dopravná psychológia č. 7/2022 zo dňa 30.03.2022 vyplýva, že u všetkých troch poškodených nie je oslabená psychologická všeobecná vierohodnosť, t.j. schopnosť zaregistrovať realitu, uložiť si túto do pamäte, a následne reprodukovať vo forme spomienky. Na udalosti si spomínajú a primerane ich aj opisujú. Zároveň u všetkých troch poškodených je podľa znalkyne schopnosť vnímania, zapamätania a reprodukcie vzniknutých javov a vonkajších podnetov primeraná a dostatočná.

Vo vzťahu k svedkyňi poškodenej F. X. znalkyňa uviedla, že v jej štruktúre osobnosti nenachádza zvýšené sklony k ovplyvniteľnosti. Má osvojené a zvnútornené mravné aj morálne pravidlá a hodnoty, takže pri priamej výpovedi dokáže zväžiť tiež dôsledky.

Vo vzťahu k svedkovi poškodenému K.L.P. znalkyňa uviedla, že aj jeho schopnosť správne vnímať, reprodukovať prežité udalosti. Dokáže teda správne reprodukovať prežité udalosti a aj zväžiť dôsledky svojej výpovede; táto schopnosť je u neho plne zachovaná. Rovnako je táto schopnosť zachovaná aj u svedka poškodeného S.P.

V otázke špecifickej vierohodnosti svedkyne poškodenej F. X. znalkyňa uviedla, že poškodená udalosti popisuje takmer identicky, bez zjavných nezrovnalostí, či zásadných rozdielov, ako na výsluchu pred vyšetrovateľom, tak aj na vyšetrení u znalkyne. Výpovede poškodenej nesú pozitívne znaky špecifickej vierohodnosti, a z psychologického hľadiska ich možno považovať za vierohodné.

K maloletému svedkovi poškodenému K.L.P. vo vzťahu k otázke špecifickej vierohodnosti znalkyňa uviedla, že poškodený udalosti popisuje v zásade zhodne bez významných rozdielov a jeho psychologická špecifická vierohodnosť je v zásadnej miere zachovaná.

Špecifická vierohodnosť svedka poškodeného S.P. je rovnako v zásadnej miere zachovaná, keďže udalosti popisuje takmer identicky, bez zásadných rozdielov. Znalkyňa ani u jedného z poškodených

nenachádza sklony k úmyselnému klamanu, fabuláciám, či konfabuláciám. Ich výpovede nenesú znaky alibizmu či domýšľavosti.

Vo vzájomnom vzťahu medzi obžalovaným a poškodenými nastali zmeny a ich príčinou bolo hlavne nadmerné požívanie alkoholu zo strany obžalovaného a s tým spojené konanie a správanie. Postupne prišlo k narušeniu rodinných vzťahov a jeho konanie nepriaznivo ovplyvnilo psychický vývoj detí a taktiež ich psychický stav v danom období. Rodina pre deti aj ich matku prestala byť zdrojom istoty a bezpečia. Konanie obžalovaného, ako ho opísal svedok poškodený K.L.P., napĺňa znaky svedčiace pre psychické utrpenie, vyznačovalo sa odmietaním, častou nadmernou kritikou, ponižovaním, agresívnym nevyspytateľným správaním. Konanie obžalovaného pre tohto maloletého poškodeného predstavovalo záťaž - strádal s nedostatkom citového prijatia.

Svedok poškodený S.P. správanie obžalovaného prežíval ako pocity ohrozenia a strachu o matku a brata, kritické situácie v domácnosti prežíval so strachom a úzkosťou. A konanie obžalovaného ako ho popísal tento poškodený napĺňa znaky svedčiace pre psychické utrpenie, ktoré maloletý zažíval v inkriminovanom období.

Konanie obžalovaného pociťovala svedkyňa poškodená tak ako ho opisovala - verbálne ponižovanie, osočovanie, vulgárne nadávky, jeho impulzivita, hnevivosť, čo napĺňa znaky svedčiace pre psychické utrpenie, ktoré poškodená prežívala v období, kedy sa začalo stupňovať jeho agresívne správanie voči nej a synom a trvalo až do podania trestného oznámenia.

Zo znaleckého posudku S.. N. X., znalkyne z odboru Zdravníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria č. 53/2022 zo dňa 18.07.2022 vyplýva, že u obžalovaného nebola zistená duševná porucha v pravom slova zmysle. Je u neho prítomná somatopsychická závislosť od alkoholu u akcentovanej osobnosti s prevahou narcistických rysov. Samotná závislosť od alkoholu, a ani uvedená akcentovaná štruktúra osobnosti, nemajú vplyv na rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť. V čase spáchania skutku sa nachádzal obžalovaný v stave simplexnej ebriety, ktorá nemala forenzne významný, podstatný, zásadný vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť, tieto boli výlučne následkom opitosti znížené. Obžalovaný v čase spáchania trestného činu vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť v zmenšenej miere, ale forenzne nevýznamnej, v dôsledku jednoduchej opitosti. Taktiež mierne - nepodstatne forenzne nevýznamné zníženie ovládacích schopností bolo výlučne následkom intoxikácie alkoholom. Do tohto stavu sa obžalovaný dovedol sám a dobrovoľne, majúc s ním predchádzajúcu skúsenosť, poznal jeho nepriaznivé účinky na svoju osobu a tieto bol schopný predvídať. Obžalovaný žiadnou psychickou poruchou v pravom zmysle slova netrpí. Je schopný chápať zmysel trestného konania v plnej miere. V čase vyšetrenia obžalovaný absolvoval ústavné protialkoholické liečenie, mal absolvované 2/3 liečby a pokiaľ túto liečbu kompletne dokončí, nie je potrebné nariaďovať mu ďalšiu liečbu. Znalkyňa zároveň uviedla, že z psychiatrického hľadiska nie je pobyt obžalovaného na slobode pre spoločnosť nebezpečný, keďže u neho nie je prítomná duševná porucha v pravom slova zmysle. Je však očakávateľné, že pod vplyvom alkoholu by sa v budúcnosti mohol prejaviť agresívne.

Zo znaleckého posudku S.. Z. S., znalkyne z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých č. 17/2022 zo dňa 15.08.2022 vyplýva, že u obžalovaného sú prítomné patologické črty osobnosti v zmysle závislosti na návykových látkach. Bežné životné situácie obžalovaný zvláda s rozumovou kontrolou a agresivita nepatrí k trvalej osobnostnej výbave obžalovaného. Objavuje sa u neho skôr výnimočne, v emočne vypätých situáciách, kedy dochádza k oslabeniu racionálnej regulácii emotivity a objavuje sa sklon k reakciám typu „acting-out“ - prekvapivé, neočakávané, náhle reakcie, skratkovitého charakteru, ktoré majú za cieľ uvoľniť nahromadené napätie a majú formu impulzívneho až agresívneho správania. Nejde však o typický spôsob správania menovaného, ale o situačne podmienený prejav správania. Obžalovaný je adaptabilný, stresové situácie zväčša zvláda racionálne, len výnimočne (epizodicky) sa u neho môžu objaviť poruchy v prispôsobivosti, najmä v afektívne vypätých situáciách. Prevažujúcim obranným mechanizmom osobnosti obžalovaného je potlačenie. Obžalovaný je spoločenský, komunikatívny, ľahko nadväzuje kontakty s inými ľuďmi. Má schopnosť vytvárať citovo sytené väzby. Jeho sociálna a občianska adaptácia je na priemernej úrovni.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Y. zo dňa 15.12.2021 nevyplývajú žiadne poznatky o nevhodnom správaní obžalovaného k maloletým deťom resp. ani o vzniku konfliktných situácií v rodine.

Zo správy Psychiatrickej nemocnice I. L. zo dňa 19.11.2021 vyplýva, že obžalovaný bol hospitalizovaný na III. oddelení tejto nemocnice v období od 19.12.2019 do 06.03.2020. K tejto správe obžalovaný na

hlavnom pojednávani uviedol, že sa jednalo o jeho poslednú hospitalizáciu pred podaním trestného oznámenia poškodenou a na tomto liečení bol dobrovoľne a absolvoval ho riadne celé.

Zo správy Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný bol od roku 2006 v podstate stále riadne zamestnaný buď na pracovnú zmluvu alebo prostredníctvom dohody o pracovnej činnosti alebo o vykonaní práce, pričom aktuálne je od novembra 2022 zamestnaný v spoločnosti Y. N. SR, a.s.

Zo správy Obce Y. zo dňa 31.08.2022 vyplýva, že na obžalovaného neboli podané žiadne sťažnosti ani neboli riešené žiadne jeho priestupky a jeho správanie nebolo prerokúvané komisiou verejného poriadku.

Zo správy Psychiatrickej nemocnice Philippa K. K. zo dňa 27.05.2022 (č.l. 402) vyplýva, že obžalovaný bol v tomto zariadení hospitalizovaný od 18.05.2022, pričom sa jednalo o dobrovoľnú hospitalizáciu.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy týkajúce sa skutku podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Po vykonanom dokazovaní súd skutkovú vetu oproti podanej obžalobe upravil časové obdobie, po ktoré sa mal obžalovaný násilného konania dopúšťať. Z vykonaného dokazovania totiž bolo preukázané (vrátane výpovede poškod. F. X.), že začiatok tohto konania obžalovaného nastal po jeho návrate z prvého protialkoholického liečenia vo I. L., kde sa obžalovaný nachádzal od 19.12.2019 do 06.03.2020. Rovnako vykonaným dokazovaním súd nemal za preukázané, že by obžalovaný odopieral poškodeným spánok, túto skutočnosť poškodení popreli a ani že by sa museli poškodení pred obžalovaný zamykať do izby. Vo vzťahu k odopieraniu spánku z výpovede poškodených vyplýva že sa jednalo o situáciu zo Silvestra, keď oni už chceli spať a obžalovaný sa chcel ešte rozprávať. K zamykaniu v izbe aj z výpovedí malol. poškodených vyplýva, že to ich poškodená (matka) posielala do izby hrať sa, aby nepočuli ich hádky s obžalovaným. Rovnako nebolo preukázané ani úmyselné hodenej misy obžalovaným do televízora.

Vo zvyšku skutkového deja, ako je uvedený vo výrokovvej vete vyhláseného rozsudku mal súd konanie obžalovaného preukázané výpoveďami všetkých poškodených, a nepriamo aj vypracovaným znaleckými posudkami. Z týchto dôkazov vyplýva, že v období po jeho návrate z protialkoholického liečenia vo I. L. t.j. od marca 2020 začali obžalovaný znovu požívať alkohol, dochádzalo k jeho konaniu špecifikovanému vo výroku tohto rozsudku a s tým, že postupne sa situácia začala stupňovať, nakoľko alkohol vo zvýšenej miere požíval stále častejšie. Pod jeho vplyvom sa konanie obžalovaného stávalo agresívnejším, skratovitým a nepredvídateľným, dochádzalo k ich verbálnemu ponižovaniu a pohŕdanému zaobchádzaniu k verbálnym útokom, napätiu a stresovým situáciám v rodine, ktoré sa u všetkých poškodených prejavilo vo forme adaptačnej poruchy a skutku sa dopúšťal obžalovaný po dlhší čas, a na viacerých osobách. Výpovede poškodených súd považoval za vierohodné aj s poukazom na závery znaleckých posudkov, keďže u nich neboli zistené sklony k fabuláciám ani konfabuláciám, a je u nich zachovaná ako všeobecná tak špecifická vierohodnosť.

Vyhodnotením jednotlivých dôkazov tak bolo podľa súdu jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako ho ustálil v skutkovvej vete tohto rozsudku. Tento skutok vykazuje znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s použitím ustanovenia § 138 písmeno j) Trestného zákona, pretože obžalovaný blízky osobám spôsobil fyzické a psychické utrpenie ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním a iným správaním, a čin spáchal závažnejším konaním po dlhší čas a na viacerých osobách.

Pokiaľ ide o zavinenie, súd dospel k záveru, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

V evidencii správnych deliktov a priestupkov má obžalovaný evidovaných 8 záznamov a viacnásobne za priestupky na úseku cestnej premávky, v prípade priestupku zo dňa 01.10.2021 sa jednalo o priestupok proti majetku - úmyselné spôsobenie škody na cudzom majetku, vo vzťahu ku ktorému obžalovaný uviedol, že sa priviezol domov taxíkom, nemal však pri sebe peniaze, pričom taxikár mu pôvodne oznámil cenu 10 eur, išiel teda hore do bytu po peniaze a keď sa už vrátil, tak taxikár trval na cene 30 eur, na čo sa on rozčúľil a buchol rukou do skla vozidla, ktoré prasklo. On sa za to majiteľke taxislužby ospravedlnil a na

druhý deň jej škodu aj nahradil. Ďalšie dva priestupky a to zo dňa 01.10.2021 a 18.11.2021 sú priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa dopustil proti poškodenej F. X.. Posledný priestupok zo dňa 04.01.2023 proti občianskemu spolunažívaniu sa podľa vyjadrenia obžalovaného stal v súvislosti s hádkou s jeho matkou, keď na seba hlasnejšie rozprávali a sused vtedy zavolať políciu.

V odpise registra trestov má obžalovaný 3 záznamy. Prvý je z roku 1996 za trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., druhý z roku 1998 za trestný čin nedovoleného prekročenia štátnej hranice podľa § 171a ods. 1. ods. 2 písm. b), c) Tr. zákona č. 140/1961 Zb.. Posledné odsúdenie je trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. OT/22/2019 zo dňa 28.05.2019, právoplatným dňa 08.06.2019, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmienenečným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby v trvaní 1 rok ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky. Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. OT/22/2019 zo dňa 24.08.2020, právoplatným dňa 29.08.2020 bolo rozhodnuté, že obžalovaný sa v uvedenej skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia osvedčil.

Uznesením tunajšieho súdu č.k. 2Nt/9/2021-23 zo dňa 02.03.2021, právoplatným dňa 10.03.2021 súd zároveň podmienenečne upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá u obžalovaného a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy. U obžalovaného súd zistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zákona, ani žiadnu prirážajúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zákona.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je zároveň potrebné uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem predovšetkým na ochrane života, zdravia i majetku a to aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1, 3 Trestného zákona zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Trest má pritom postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby (§ 34 ods. 3, 4 Trestného zákona).

V danom prípade súd dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe podľa § 208 odsek 3 Tr. zákona (hoci aj v jej dolnej hranici t.j. 7 rokov) by bolo neprimerane prísne a to s prihliadnutím na dosiahnutie účelu trestu, na naplnenie jeho represívnej zložky ako i individuálnej, či generálnej prevencie. Súd poukazuje nezistené negatívne poznatky o obžalovanom z miesta bydliska, skutočnosť že doposiaľ bol vždy zamestnaný resp. pracoval buď v pracovnom pomere, alebo na dohodu o pracovnej činnosti, či výkone práce, rodinu zabezpečoval po materiálnej stránke a staral sa o ňu a konania popisovaného skutkovej vete tohto rozsudku sa dopúšťal z dôvodu požitého alkoholu, pričom sám dobrovoľne nastúpil na výkon liečenia do nemocnice v K., ktoré riadne absolvoval a aktuálne abstínuje. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by tak malo, v zmysel vyššie uvedeného, výrazne negatívny vplyv aj na rodinu obžalovaného, na samotných poškodených a preto súd v tomto prípade uloženie trestu odňatia slobody vo výmere tri roky s podmienenečným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní 3 roky za uloženia probačného dohľadu a obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholu, ako aj povinnosti podrobiť sa programu sociálneho výcviku alebo výchovnému programu, považuje vzhľadom na okolnosti spáchaného skutku, ako aj osobu obžalovaného za dostatočné ako z hľadiska generálnej, tak i z hľadiska individuálnej prevencie. Uložený trest súčasne umožní obžalovanému, aby sa ďalej mohol aktívne podieľať na výchove maloletých detí, pracovať a umožniť riadne a slušné fungovanie ich rodiny.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.